

Mézeskalács

62. évfolyam • 2014. május • Ára 40 dinár

Köszöntő

Sokak szerint a május az év legszebb hónapja. Ilyenkor a természet teljes pompájában díszel. Szébbnél szebb virágok nyílnak a kertekben, réteken. Ezekről többet is megtudhatsz a májusi Mézeskalácsból. Ne csak majáliskor menj ki a szabadba. Sok labdajáték van például, amit kint, a friss levegőn játszhattok. Vagy sétálj, kerékpározz, élvezd a napfényt, a szép időt!

Május 10-e a madarak és fák napja. Valóban vigyáznunk kell rájuk, hiszen a madárkák vidám csiripelése szebbé teszi a napunkat, a fák pedig fontos szerepet töltenek be a levegő tisztításában. Ezért fontos, hogy minél több fát ültessünk, és így hozzájáruljunk a környezetünk megóvásához.

Egy szép ünnep is érkezik májusban. Anyák napján köszöntjük az édesanyá-

kat, nagymamákat. Ha ajándékot is szeretnél adni, ne felejtse el, hogy anyukád annak örülne legjobban, amit te magad készítesz neki.

Köszönjük a sok szép rajzot, amelyek a rajzpályázatra érkeztek! Írjatok meséket, verseket is, várjuk továbbra is a munkáitokat!

Kriszti

Rajzpályázat

- Tarka pillangók
- Kirándulni voltunk
- Hajók, vitorlások
- Csónakázás

Szárnybontogató

- Ezt olvastam – könyvbemutató
- Mesék, versek

Fedőlap: Bleszics Vivien, Đuro Salaj iskola, Szabadka

CIP – A készülő kiadvány katalógizálása
A Matica srpska Könyvtára, Újvidék (Novi Sad)

ISSN 0352-6070
COBISS.SR-ID 16291074

Vajdaság
Autonóm Tartomány
kormányza

A Mézeskalács megjelenését támogatta:

BETHLEN GÁBOR
Alap

Szekeres László
Alapítvány

MÉZESKALÁCS – a legkisebbek irodalmi és foglalkoztató folyóirata ■ Megjelenik a tanévben havonta egyszer ■

■ Első szám: 1953 (mellékletként), 1954 májusa (külön lapként) ■ Alapító (laptulajdonos): **Magyar Nemzeti Tanács** ■ Kiadja: a Magyar Szó Lapkiadó és Nyomdaipari Kft., 21000 Novi Sad (Újvidék), Szerbia ■ A Kft. igazgatója: **Ókrész Rozália** ■

■ A Magyar Szó napilap főszerkesztője: **Varjú Márta** ■ A Jó Pajtás hetilap és a Mézeskalács havilap felelős szerkesztője: **Nagy Magdolna** ■ A Mézeskalácsot szerkeszti: **Botza Gyarmati Krisztina** ■ Lektor: **Buzogány Kardos Julianna** ■ Grafikai szerkesztő: **Buzás Mihály** ■ ☎ 021/475-400-8 ■ Leveleiteket a következő címre küldhetitek: **Mézeskalács, 21000 Novi Sad, Vojvode Mišića 1.** ■ Kéziratokat és rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza

■ URL: <http://www.jopajtas.info>, e-mail: jopajtas.szerk@magyarszo.com ■ Terjeszti a Magyar Szó Lapkiadó Kft. terjesztőosztálya. Tel/fax: 021/557-304 ■ e-mail (csak laprendelési ügyekben): plasma@magyarszo.com

■ Nyomtatja: Magyar Szó Kft. – FORUM Nyomda, Újvidék, felelős vezető: **Berta Zoltán** igazgató ■
■ Honlap-megjelenítés: www.tippnet.rs ■ Előfizetés egy évre 400 dinár (csak belföldi kézbesítéssel) ■

Hajduk Svetlana, 2. osztály, Október 18. iskola, Zentagunaras

Májusi szellő

Almavirággal futkos a szellő,
akár egy kócos
semmirekellő.

Kócosnak kócos,
de nem mihaszna,
okot nem ad ő
soha panaszra.

Fütyögget olykor,
mintha ő volna
a kertek kedves
sárgarigója.

Meghintáztatja
ágon a fészket,
leszáll a földre:
fűhegyen lépked.

Illeg és billeg,
s ha dolga nincsen,
elüldögél egy
kék nefelejcsen.

Kányádi Sándor

Népszokások

Május hava
(Ígéret hava, tavaszutó hava,
pünkösd hava)

Május 1.
A munka ünnepe

1890 óta a munkások nemzetközi ünnepe. De ehhez a naphoz kapcsolódik még a májusfa állítása is. A májusfa a tavasz, a természet újjászületésének a szimbóluma.

Fagyosszentek
Május 12. – Pongrác, Május 13.
– Szervác, Május 14. – Bonifác napja

A népi megfigyelés szerint a tavaszi meleg napokat követően ezeken a napokon hirtelen hidegre fordul az időjárás, nem ritkák az éjszakai fagyok sem. Hogy a fiatal palánták ne károsodjanak, az uborkát, paradicsomot, babot általában csak a fagyosszentek elmúltával ültetik ki, s védekezéséppen a gyümölcsösökben ilyenkor füstölnek.

Május 16.
Nepomuki Szent János ünnepe

Nepomuki Szent János a hajósok, vízimolnárok védőszentje. Ilyenkor a szobrát zöld ágakkal, gyertyákkal díszítik fel, hajóra viszik, és vízi körmenetet tartanak a tiszteletére. Ez az úgynevezett Jánoskaresztés.

4

Május 25. – Orbán napja

Orbán a kocsmárosok, kádárok, szőlészek védőszentje. Sokfelé szobrot állítottak neki, és ünnepi körmenettel járultak elé, kérve tőle a bőséges szőlőtermést.

Pünkösd

Időpontja változó (a húsvét utáni 50. napon tartják), május 10-e és június 13-a közé eshet. A keresztény egyház a Szentlélek eljövételét ünnepli e napokon. Ha ilyenkor esik az eső, jó termés várható.

Mondókák

Szedtem virágot,
sárga tulipánt,
fehér rezedát.
Valakinek odaadom,
de előbb még megszámlolom.
Ha neked jut tizenhárom,
te leszel a párom!

Szállj el, szállj el,
katicabogárka,
hozzál nekem aranycipőt,
aranyruhát!
Szállj el, szállj el,
katicabogárka!

Hozd el fiam a horgot,
hadd rántom le a Napot!
Hozd el koldus a Napot,
adok egy rossz kalapot!

Dal

Én kis kertem kerteltem

Én kis ker - tet ker - tel - tem, ba - zsa ró - zsát ül - tet - tem.
Szél, szél fúj - do - gál - ja, e - ső, e - ső ve - re - ge - ti, hú!

Én kis kertem kerteltem,
bazsarózsát ültettem.
Szél, szél fújdogálja,
eső, eső veregeti,
hú!

A gyerekek körbejárnak, és a „hú”-nál leguggolnak. Guggolva vagy térdelve utánozhatják a szöveget, a végén tapsolnak a „hú”-nál.

Találós kérdések

Zöld burokban születtem,
mikor aztán nagy lettem,
a zöld burok kifeslett,
és az úrfi kiesett.
(esző)

Két lándzsa közt,
mint a pehely,
fent lebeg egy virágkehely.
(űrdijny)

Szőrmebunda – zöld selyem,
kint terem a réteken.
Földanyánk öltözteti,
tehén, kecske, lelegeli.
(ny)

Már tavasszal kinyílik,
kerítésen kihajlik,
lila virág a bokrain,
fürtben nyílik az ágain.
(euo6ro)

Selyempelyhes bóbítámat
hordják a szelek,
szétfújja egy szusszanással
az ügyes gyerek.
(gyermeklándzsa)

Kézimunkán, bútorokon
pompázom,
májusban a kiskertekben
virágzom.
(űrdijny)

5

Kéregmanó

Kéregmanó a Nagy Öreg Tölgyben szundikált. A hőscincért kérte meg, hogy ébressze már fel, ha itt lesz az újabb kéregújítás ideje, mert nagyon szeretett lustálkodni. Ugye nem is gondoltad, hogy ilyen manók is léteznek!

Akkor én most megsúgom neked, hogy minden fában lakik egy manócska. Nagyon fontos dolga van ott mindegyiknek. Ha eljön a megfelelő idő, óvatosan, nagyon picit megrepesztí a fák kérgét, hogy azok tudjanak nyújtózkodni egy jót. Mert ahogy nő a fa, kicsi lesz neki a kéreg, mint egy szoros kabát. Képzelheted milyen keservesen nyöszörögne odabent, ha nem sóhajthatna, amikor megsimogatja őt a tavaszi szél, vidáman, boldogan, vagy szomorúan, amikor lombja fölött integetnek a vadludak. Akkora hangzavar lenne a fák nyöszörgéséből ezen a kerek világon, hogy még a madarak csivitelését sem hallanád meg. Nagy feladatuk van ezért a kéregmanóknak. Minden hónapban fogják fanyűvő késüket, óvatosan apró sebet ejtenek a fák kérgén, varázsmondókat mormolnak, hogy ne fájjon a vágás. Előfordul, hogy bekenik gyantával is, mert így gyorsabban forrad. Amikor végeztek, színes hálósapkát öltenek, és elbújnak valamelyik repedésben aludni. A fák pedig nyújtóznak egy kicsit. Felsőhajtanak és azt mondják: de jó, növesztek magamon egy pindurkát! Hát igen!

A Nagy Öreg Tölgy csak várt és várt. Nagyon szorította már a kabátja. Türel-

metlenségét még egy szű is fokozta, aki folyton kellemetlenül csiklandozta. De neki nem volt kedve azt mondani, hogy: hi, hi, hi, sem azt, hogy: ha, ha, ha. Legszívesebben sóhajtott volna egy nagyot, mert itt volt a tavasz, de nem mert. Nagyon szorította már a kabát.

Kéregmanó persze csak aludt és durmogott, és horkolt tovább. Öreg Tölgy először arra gondolt, hogy megcsiklandozza a talpát, de nem érte el. Próbált mocoogni, dülöngélni egy kicsit, de a manó ettől még hangosabban horkolt.

Persze a hőscincér sem volt sehol. „Sem mirekellő” – gondolta a tölgy.

„Ha nem segít rajtam valaki, én mindjárt megpukkadok!” – kiabálta mérgesen.

A Tavaszi Szél hallotta meg elsőnek a zsörtölődését.

– Hogy segíthetnék rajtad? – kérdezte tőle.

– Ébreszd fel, kérlek, ezt a haszontalan Kéregmanót! – könyörgött a fa.

– Hol keressem őt, merre? – súgta a szél.

– Azt hiszem, alul bújt el valahol ez a cudar, keresd meg őt, kérlek!

A Tavaszi Szél óvatosan bekukucskált minden részbe, redőbe. Tudjátok mennyi rés, zegzug van egy öreg tölgyfán? Befáradt egy kicsit a keresésbe. Már majdnem föladta a dolgot, amikor a legkisebb lyukban megpillantott egy tarka, színes sapkát, meg egy pindurka talpat csíkos zoknival a lábán és egy piros kabátkát. Óvatosan megcirógatta, de semmi sem történt. „Ajjaj! – gondolta, na megállj hétalvó!”

Elrepült a somfavirághoz, jó nagyot szippantott belőle, aztán megállt a kicsi rés bejáratánál és azt mondta: „Ha-hapci!”

Kéregmanó akkorát ugrott, hogy nőtt egy nagy búb a fején. Aztán kidörzsölte szeméből az álmot és körülnézett, majd hangosan felkiáltott: „Azt a bodzavirágos tekeredett csigaházát, hát én elaludtam!”

Gyorsan fogta fanyűvő kését és apró sebet ejtett a tölgy kérgén, elmormicolta álmosan a varázsigét. A tölgy nyomban

sóhajtott egy nagyot: „Ej de szép a világ!” – gondolta. Aztán lassan elkezdett növekedni, és már nem is haragudott a manóra, hiszen mindenki hibázhat... legálábbis egyszer.

Bár tudnotok kell, hogy azóta a hőscincér nem szívesen látott vendég a tölgyfán, mégis újra és újra felkeresi őt, hogy édes nedveit kortyolgassa. De a tölgy és a manók nem haragtartók. Ugye, te sem?

Galambos Bernadett
Cecily Mary Barker rajzai

Fakanálbábok

Kellékek: fakanál, akrilfestékek (sárga, fekete, piros, zöld), karton vagy dekorgumi (sárga), ragasztó, mozgó szemek, filctoll.

Napocska

Vegyünk egy kerek fakanalat, és fessük be sárgára! Ha két rétegben fessük, szebb lesz, de az egyes rétegek között meg kell várni, hogy megszáradjon. Ezután fessük föl a száját, filctollal vagy zsírkrétával rajzoljunk neki pofikát, vagy két 5 mm-es szemet ragasszunk fel rá!

Egy papírlapon rajzoljuk körbe a fakanál fejét, rajzoljunk köré sugarakat, ezt a sablont vágjuk körül a sárga dekorgumi lapból vagy kartonból. Hobbiragasztóval felragasztjuk a fakanál homorú oldalára, és kész a napocska bábunk.

Méhecske

Az elkészítés a napocskához hasonló, annyi különbséggel, hogy itt ovális fakanalat használunk.

Először a sárga színt festjük fel, majd a fekete csíkokat és a zöld szárát.

Utolsó lépés itt is a dekorgumi vagy kartonszárnyak felragasztása.

Katica

A katicához kerek fakanalat használunk!

Először fessük meg a fejrészt és a pánccél elválasztását, majd ha ez megszáradt, a piros szárnyakat, végül száradás után fessük rá a pettyeket.

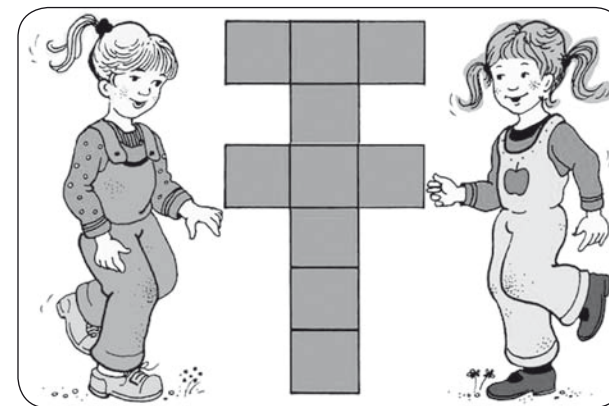
Csigaicka/Ugróiskola

Ez a játék az ugróiskola egyik változata.

1. Rajzoljatok a földre egy csigavonal formájú ábrát!

2. Ugorjatok be az első mezőbe féllábon, majd csigavonalban haladva érjete el a közepéig! Ott meg kell fordulni, és kifelé ugrálni. Vigyázzatok, hogy a vonalra ne ugorjatok rá!

A játéknak van egy nehezebb változata is, ehhez azonban ajánlatos egyszerűbb ábrát használni. Ebben számozzátok meg a mezőket! A játékos bedob egy követ az első mezőbe, végigugorja az ábrát féllábon, majd az első mezőből – féllábon állva – felveszi a követ. Ekkor azt

mondjuk, hogy van egy iskolája. Ezt mindegyik kockával megismétli. Amennyiben a követ egy vonalra dobja, arra ugrik, vagy leteszi a másik lábát, akkor egy másik játékos következik. Amikor újra sorra kerül, ugyanonnan folytatja,

ahol megbukott. Ha sikerül minden iskolát kijárnia, akkor megfordul, és háttal dobja be a követ. Amelyik mezőre esik a kő, az lesz az ő vára. Ezt a mezőt a többi játékosnak át kell ugrania. Akinek a legtöbb vára van, az a játék győztese.

Nemes Nagy Ágnes

Ugróiskola

Járok az utcán,
kip-kop, kip-kop,
még meg is állok
itt-ott, itt-ott.

Jó megállni, nézz oda,
ott egy ugróiskola,
felrajzolva járdaszélre,
zöld krétával nagyra, szépre,
mindenütt van, nézz oda,
itt-ott,
kip-kop,
egy-egy ugróiskola.

Egy,
egy,
egy,
páros,
egy,
páros,
fordulj vissza,
páros,
egy,

nem hibáztam, nagyszerűen
megy, megy, megy,
mi van hátra? Páros,
nem leszel te sáros,
itt a vége:
egy,
egy,
egy.

A három pillangó

Volt egyszer három pillangó: egy sár-
ga, egy piros meg egy fehér. Vígan ját-
szadoztak a verőfényes mezőn, virágról
virágra szállkostak, táncoltak, repdestek
jókedvükben.

De hirtelen beborult az ég, közeledett
a vihar.

– Repüljünk haza – mondta a sárga pil-
langó, s ijedten pergette szárnyát.

– Minél gyorsabban – mondta a piros
is, a fehér is, s elindultak gyors szárnya-
lással.

Éppen jókor értek haza, mert a zápor
már megeredt, s egyre vizesebb lett a
szárnyuk. De a ház ajtaját nem tudták
kinyitni, s az eső mind jobban s jobban
szakadt.

– Menjünk a sárga tulipánhoz – mon-
ta a sárga pillangó –, az majd bebocsát.

S a szakadó esőben elvergődtek a tuli-
pánhoz, és könyörögni kezdtek neki:

– Kis Tuli, nyisd ki a kelyhed, hadd hú-
zódjunk meg az eső elől.

De a tulipán így felelt:

– A sárgának meg a pirosnak szívesen
kinyitom, de a fehérnek nem.

Erre a sárga meg a piros pillangó
összenézett, majd így felelt a szívtelen
tulipánnak:

– Ha fehér testvérekénket nem bocsá-
tod be, mi is kint maradunk!

A tulipán csak ingatta a fejét, s kelyhét
nem nyitotta ki. Az eső pedig mind sű-
rűbben szakadt.

– Menjünk a liliomhoz – mondta a fe-
hér pillangó.

Ázva-fázva elvergődtek a liliomhoz, s
szépen kérlelni kezdték:

– Kis Lili, nyisd ki a kelyhed, hadd hú-
zódjunk meg az eső elől.

De a liliom így felelt:

– A fehérét örömezt befogadom, de a
sárgát és a pirosat nem.

Erre a fehér pillangó így felelt:

– Ha a testvékéimet nem fogadod be,
én is kint maradok. Inkább ázzunk együtt,
mintsem elhagyjuk egymást.

A szívtelen liliom csak ingatta a fejét, s
kelyhét nem nyitotta ki.

Továbbvergődtek hárman csuromvi-
zesen a szakadó esőben. Hímporuk már
elázott, csápjuk kókadozott, szárnyuk
össze-összetapadt, még a lelkük is át-
ázott. Csetlettek-botlottak fűszálról fű-

szálra, s egy-egy lapu alatt húzták meg
magukat, de a szél oda is besüvöltött, s
be-becsapott az eső.

Süss fel, nap, süss fel, nap,
szárogasd meg szárnyamat,
nyisd ki a virágokat! – könyörgött a há-
rom didergő pillangó.

A nap meghallotta a sűrű felhők mö-
gül a pillangók esdeklő kérését, s annyira
megilletődött, hogy a felhőket elúzta,
meleg fényt árasztott a mezőre, s a pillan-
gók szárnyát egykettőre megszáritotta.

S a három pillangó újra táncolt, rep-
desett vígan, míg csak le nem áldozott a
nap. Akkor aztán szépen hazaszálltak, kis
házukat kinyitották, lefeküdtek s elalud-
tak.

Jékely Zoltán

Fejes Lívia, 3. osztály, Szervó Mihály iskola, Muzslya

Cseh Karolina, 1. osztály, Miloš Crnjanski iskola, Magyarittabé

Jó leszek!

Ezentúl jó leszek,
állíthatom,
reggeltől estig,
tetőtől talpig
csuda jó leszek!
A füleimet ezentúl
mindig megmosom,
rendbe rakom a ruhám,
tiszták lesznek a körmeim,
köszönök szépen mindenkinek,
azt teszem csak,
ami szép és jó, ha már jó leszek,

és ezután az leszek!
Nem verekszem,
nem húzom meg a lányok haját,
semmit sem teszek,
amit nem szabad,
a legeslegjobb gyerek én leszek,
ha majd nagy leszek,
mert ezt a sok jószágot
észben tartani azért
nem tudja egy ilyen kisgyerek!

Fecske Csaba

Györfi Tamás, 1. osztály, Cseh Károly iskola, Ada

Egyszer úgy lesz...

Egyszer úgy lesz, ahogy mondtam,
kimegyünk a tarka rétre,
szedünk rózsát s vadvirágot
piros pettyes kis kötődbe.

És ha lesz majd jó nagy csokor,
s jön az este, lassan, szépen,
szedünk hozzá még egy kicsit
alig marad már a réten.

A sok rózsát, margarétát,
összekötjük bokrétába,
hazahozzuk, s édesanyánk
csókot hint majd az orcánkra.

Zsolt Ádám

Somogy Dóra, 2. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Anyák napja

Volt egyszer egy mesebeli kislány, Jancsikának hívták őt is, mint a legtöbb mesebeli kislányt. Jó kislány volt meg rossz kislány, csendes is volt, lármás is volt, akárcsak az igazi kislány. Ennek a Mesebeli Jancsikának volt egy üveggolyója, de nem ám olyan üveggolyó, amilyen a te zsebedben van, meg néha az enyémekben is! Jancsika üveggolyója igazi varázsgolyó volt: ha jól a tenyerébe szorította, s közben elmondta a varázsigét: „Hipp-hopp, az legyen, ami

akarok!” – Mesebeli Jancsika nyomban átváltozott valamivé, amihez éppen kedve volt.

Hol cinke képében röpdösött, hol mint vidám mókus ugrált a legmagasabb fák ágain, aztán beállt nyuszinak, őzikeknek, gyíknak, halacska nének, amihez éppen kedve volt. Egy szép napon meg addig-addig szorgoskodta az üveggolyót, míg medvebocssá változott.

Mesebeli Jancsika most mint medvebocscs ballagott a szamócás erdőben.

Összetalálkozott az erdő legeslegöregebb medvéjével, s illedelmesen köszönt neki:

– Jó reggelt, Legöregebb Medve! Nem vagyok ám bocs, egy percig se hidd, én vagyok a Mesebeli Jancsika!

– Brummm... Hallottam ám rólad, te gyerek! Sok kalandodat emlegeti az erdő apraja-nagyja!

– Igazán? Ez nagyon kedves az erdő apraja-nagyjától! És mondd csak, Legöregebb Medve, arról

is hallottál, hogy hétfőn cinke voltam, ide-oda szálltam, felhők között, csillagok közt jártam, de aztán megtámadott a Gonosz Sas?

– És hogyan menekültél meg a Gonosz Sastól, hova bújtál előle?

– Nem bújtam én sehová! Visszarepültem az én mesebeli anyukám mesebeli házacska-jába, a házacska ablakán kopogtam, kinyílt az ablak, és én megint Mesebeli Jancsika voltam, akit nem bánthat a Gonosz Sas, mert vigyáz rá az anyukája.

– Brummm... – mondta a Legöregebb Medve. – Jó annak, akinek anyukája van. És mikor halacska voltál, és a vizek mélyén jártál..., mesélj csak erről!

– Mikor halacska voltam, és a vizek mélyén jártam, a folyóban aranyhomokot, a tengerben drágagyöngyös kagylót láttam. És egyszer hálóba akadtam. De nem ijedtem meg! A halászok hangosan dicsekedtek, hogy milyen szép halacska van a hálójukban, ezt meghallotta az én anyukám, oda-

szaladt, és az erős kezével széttépte a hálót, sírt is, nevetett is, és azt mondta: „Csakhogy ismét nálam vagy, Mesebeli Jancsika!”

– Brummm... – mondta a Legöregebb Medve. – Jó annak, akinek anyukája van!

– Jó bizony – mondta a medvebocscs, azaz hogy Mesebeli Jancsika. – Nekem a legjobb a világon, mert szállhatok a felhők között, hogy megszámláljam a csillagokat, lemerülhetek a mély vizekbe, hogy gyöngyöt halásszak, elmehetek akár a világ másik végébe is, nem félek, mert a mesebeli házacska ablakából mindig engem figyel az anyukám, mindig tudja, hol vagyok, mindig tudja, hogyan segítsen, ha bajban vagyok, és mindig megcsókol, ha hazamegyek a világ másik végéből.

– Brummm – mondta az erdő legeslegöregebb medvéje. – Jó, ha egy kislánynak varázsgolyója van, de a legeslegjobb mégiscsak az, hogy anyukája van.

Bartócz Ilona

Fehér Barnabás,
1. osztály, Torda

Bakos Orsolya, 1. osztály, Kókai Imre iskola, Temerin

Májusi mese

Dönci, az icipici sün gondterhelten ballagott a májusi napsütésben. Jobbról is, balról is virágok mosolyogtak, gyikocská ragyogó szeme csillant, és fénylett a bogarak fekete háta, amint a fűszálakon hintáztak. Mindenütt fény – csak a sün orra alatt árnyék. Mert lógatta, bizony! Annyira lelógatta, hogy Brekuci, a kis levelibéka rákiáltott a fűzfaágról:

– Vigyázz, hékás, mert belebotlasz az orrodba!

– Nem vagyok hékás, hanem idei sün! – borzolta fel magát Dönci.

– Le-he-tet-len! – brekegett mókásan Brekuci. – Idei sünek még nem lehet ekkora bánata.

– Nekem van! – mondta Dönci komoran.

Erre már odaugrott mellette a barátságos kis béka, és együttérzően tudakolta:

– Hol szerezted?

– Útközben.

– Rettenetes!

– Az bizony. És most nem tudom, mit tegyek.

– Oszd meg velem.

– Mit?

– Hát a bánatodat. Akkor neked csak a fele marad.

– Jó, de attól még nem lesz meglepetése a mámának. Brekucinak felragyogott a szeme:

– Ó, hát te illyesmiben sántikálsz?

– Nem sántikálok, hanem egész rendszeren balagok.

– Jaj, hát ez csak amolyan szólásmondás! Meglepetésen töröd a fejed, igaz?

– Már nem töröm. Már kitaláltam.

– Akkor meg mi a baj?

– Még sincs meglepetés.

– Ez érdekes!

– Nem érdekes; ez borzasztóan szomorú – mondta az icipici sün, nagyon elszontyolodva. – Pedig volt öt szem ropogós májusi cseresznyém!

– Hol vetted?

– Rigó bácsinál.

– Finom ajándék!

– Én is azt hittem.

Ahány csiga csak volt a zsebemben, mind odaadtam érte. Feltűztem őket a tüskémre, és igyekeztem hazafelé, amikor szembejött velem egy nyúl. Megállt, és azt mondta: – A cseresznye mindig kukacos. Sokkal jobb a hónapos retek.

– És te?

– Bementem a mezei önkiszolgálóba, és elcseréltem a cseresznyét hónapos retekre.

– Ezért búsulsz? Hiszen annak is biztosan örülni fog az anyukád.

– Nem fog, mert aztán talákoztam egy egérrel. Az is megállt, nézte, hogy mit viszek, és megcsóválta a fejét.

– Minden retek pudvás! Százszor jobb a tavalyi dió!

– Szerencsére ott ugrált a közelben egy mókus, aki még sohasem kóstolt retek, és szívesen cserélt velem.

– És hol a dió?

– Talákoztam egy borzral is. Megállt, és nagyon komolyan intett: – Fiacskám, jegyezd meg, hogy a tavalyi dió mind avas. Egy fűrjescsketojás sokkal több ér!

– Fogtam hát, s elcseréltem a diót a sarki menyétnél egy fűrjetojásra.

– Itt az icipici sünek már kezdett lefelé görbülni a szája.

– Kivel talákoztál még? – sürgette Brekuci.

– A rókával! – bökte ki Dönci.

– Csak nem bántott a beste?

– Dehogy! Nagyon barátságos volt. Azt mondta, okos süngyerek vagyok, de mielőtt átadom, jól nézzem meg, hogy nem záp-e belül ez a fűrjetojás.

– No és?

– Megnéztem! – bögte el magát az icipici sün. – És most már semmit sem tudok venni az anyukámnak helyette, mert egy fia aprócsiga sem maradt a zsebemben!

– Ne sírj, no! – vigasztalta Brekuci. – Ajándékot nemcsak vásárolni lehet, hanem készíteni is.

– Miből?

– Például fűből és szalmaszálból. Mindjárt megmutatom, hogyan kell belőlük kosárkat fonni.

Leült egy békarokka tövében, és munkához látott. Dönci csak nézte, nézte, és egyre jobban felderült a képe.

– Taníts meg rá engem is! – ujjongott. – Hadd csináljam én is!

Brekuci hagyta, és ha a pici sün ügyetlenkedett, türelmesen kibogozta a fűcsomót, kijavította a hibát. Olyan szorgalmasak voltak, hogy déli harangvirág-konduásra elkészült két takaros, kerek kosárka.

– De szépek! – lelkenedett Dönci. – A mamám biztosan nagyon fog örülni. Köszönöm, hogy segítettél, Berci, de mondd csak, miért csináltunk két kosarat?

Brekucinak örömeiben fülig ért a szája, úgy válaszolta:

– Mert én is szerzek meglepetést az én anyukámnak!

– Érdekes – mondta az icipici sün –, én eddig mindig csak az enyémmre gondoltam, de akkor most a te anyukád kosarát is teleszedem virággal!

Fésűs Éva

Édesanyám, virágosat álmodtam • Édesanyám, virágosat álmodtam

Radócz Zoé

3. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Világos Balázs

1. osztály, Cseh Károly iskola, Ada

Csillag Andrea

1. osztály, Novak Radonić iskola, Mohol

Burza Szanella

3. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Péterfi Réka

1. osztály, Nikola Tesla iskola, Topolya

Dubicsánac Roland

Đuro Salaj iskola, Szabadka

Palotás Adriján

4. osztály, Đuro Salaj iskola, Szabadka

Sziveri Móra Emma

6,5 éves, Majsai Úti Óvoda, Szabadka

Berecz Dorottya Lilla

3. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Bosler Renáta

2. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Bús Zsófia

2. osztály, Október 10. iskola, Horgos

Kocsis Sz. Antónia

2. osztály, Csokonai Vitéz Mihály iskola, Felsőhegy

Mit adhatok?

Anyukámat meglepem!
De kicsi a tenyerem,
Nem fér bele annyi virág,
Amennyire szeretem.

Kis kezemmel
Mit adhatok?
Csak az egész világot!
Vagy, tán ami ennél is több:
E néhány szál virágot.

Nincsen őrőbb angyal
Az édesanyánál,
Éberebb csillag sincs
Szeme sugaránál.

Nincs is annyi áldás
Amennyi sok lenne,
Amennyit az anya
Meg ne érdemelne.

Cser Gábor

Majsai Laura

3. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Magó Réka

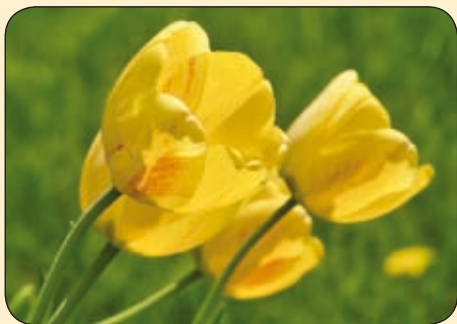
3. osztály, Novak Radonić iskola, Mohol

Színezd ki!

Májusi virágok

A májusban nyíló virágoknak se szeri, se száma. Kössünk hát belőlük gondolatban egy csokrot!

A **tulipán** neve a perzsa „toliban” szóból származik, mivel alakja a turbánra hasonlít. Régi magyar neve: tulipánt. Piros vagy sárga színű, ritkábban ibolyás, rózsaszín vagy fehér.

A **gyöngyvirág** virágai fehér gyöngök módjára sorakoznak a száron, és nagyon kellemes illatúak. De vigyázz, érett bogyója élénkpiros színű és erősen mérgező.

A **nefelejcs** a természetben főleg partparton, árkok mentén díszel. Apró, ötszirmú virágai általában kék színűek, de lehetnek rózsaszínűek vagy fehérek is. Számos lepkefaj hernyójának szolgál táplálékául.

A **pünkösdi rózsza** vagy **bazsarózsza** eredetileg Kínából származik. Különlegesen szép növény, melynek álomszép fehér, rózsaszínű vagy bordó virágai május felé díszítik a kerteket.

Az **írisz** vagy **nőszirm** tudományos nevét a szivárvány görög nevéől kapta a virágok sokféle színváltozatára utalva. A fehértől a sárgán keresztül, a halványlilán át, a terrakotta színűig mindenfélét találunk belőle.

A **százszorszép** kedves virágai tavasszal párnaként borítják be a réteket és legelőket. Virágait a természetgyógyászatban is felhasználják.

Az **orgona** kertjeink, udvaraink egyik legkedveltebb virágzó bokra, fája. Virágai lilák, ritkábban fehérek. Nagyon kellemes illatot árasztanak.

Májusban virágzik a fehér virágú **májdárhúr** is. Ezüstszínű leveleivel 15 cm magas, összefüggő gyept alkot. Májusban az egész növényt elborítják fehér virágai.

Szárnybontogató

A legdrágább édesanya

Az én anyukámat Mihók Brigittának hívják. Ő 33 éves.

A haja barnásfekete, a szeme színe barna, a testalkata kissé kövér, közepes termetű. Itthon dolgozik: főz, mos, takarít. Néha én is besegítek neki a munkában. Az állatokat is gondozza. Nagyon finomakat tud főzni és sütni. Számomra ő a legjobb anyuka, mert törődik a családdal. Amikor szükséges, segít a tanulásban.

Ő a legfontosabb ember az életemben, mert odaadó, gondoskodó, s ő tett azzá, aki vagyok. Nagyon szeretem.

Mihók Boglárka, 4. osztály

Dr. Tihomir Ostojić iskola, Hódégyháza

A legkedvesebb édesanya

Az én édesanyámnak a szeme barna, a haja színe gesztenyebarna. Kedves és odaadó, mindent megvesz, ami kell nekünk.

Elmegy dolgozni, és amikor hazajön a munkából, mindig megkérdezi, hogy mit tanultunk aznap az iskolában. Még fáradtan is van annyi ereje, hogy megnézze a táskámat és ellenőrizze a leckémet. Munka után takarít, még vacsorát is készít, hogy nekünk legyen mit enni. Sokat segít a tanulásban, elmagyarázza nekem, amit nem értek. Nagyon jószívű, de előfordul, hogy megszid, ha rossz jegyet viszek haza az iskolából. Esténként társasjátékot játszik velünk.

Rettentően szeretem az édesanyámat, ha hibázunk a testvéreimmel, megbocsát nekünk.

Klacsák Kornél, 4. osztály

Dr. Tihomir Ostojić iskola, Hódégyháza

24

Az én anyukám

Az anyukám neve Fodor Melitta. A lánykori neve Gyömbér Melitta. Harminchárom éves. Kék a szeme és szőkésfekete a haja azért, mert szereti a divatot.

Ő magas, türelmes és megértő. Apukámnak besegít a házimunkában és a földművelésben. Gyakran játszunk és versenyezzünk olvasásból. Sokszor megsimogat, megölel és szépeket mond.

Ő az én édesanyám. Nála jobbat nem is kívánhatnék!

Fodor Loretta, 2. osztály

Kis Ferenc iskola, Bácsgyulafalva

Az én anyukám

Szemed, mint a napsugár,

Szám puszil, kezem ölel.

Anyá, a szíved nagyon jó!

Kezem simogat, utána puszil.

Anyá, anyá hová megy?

Maradj itt, mert karom

Örökre átölel!

Kopunovity Dániel, 1. osztály

Csáki Lajos iskola, Topolya

Édesanyám

Anyá neve Sarnyai Elvira. Középmagas a termete. A haja színe barna, a szeme pedig kék. Anyu egy gyárban dolgozik. A munka mellett főz, mos, takarít. Anyuval kártyázni szoktunk. Azért szeretem, mert kedves és jószívű.

Sarnyai Kitti, 2. osztály

Kis Ferenc iskola, Oromhegyes

Szárnybontogató

Az anyukám

Anyukám neve Vastag Gyöngyi. A termete közepes, testalkata szabályos. Fekete színű, rövid haja van, a frizurája mindig rendezett. A szeme színe barna, a bőre pedig világos. A ruházata egyszerű és rendezett. Nagyon szeret farmerben járni. Az én anyukám kedves, jószívű, barátságos és segítőkész. Mindent megtesz értünk. Szeretném, ha többet lehetnék együtt.

Vastag Ágnes, 2. osztály

Samu Mihály iskola, Péterréve

Az én anyukám

Ma szombat van. Pihenőnap. Amikor felkeltem, nem találtam anyukámat. Kezestem a fürdőszobában, a nappaliban és még a konyhában is. Azután kinéztem az ablakon, csodálkoztam, anyukám szorgalmasan dolgozott, locsolta a kertet. Éreztem, hogy értünk dolgozik. Elérzékenyültem. Gyorsan elővettem a zsebpénzemet. Azután felöltöztem. Siettem a piacra, rengeteg illatos virágot láttam. Gondolkodtam, anyunak a kedvenc tavaszi virága a tulipán. Kerestem, és az egyik piaci asztalon egy gyönyörű illatos csokor díszelgett. Félve kérdeztem az árust:

– Ez a csokor mennyibe kerül?

– Csak 50 dinárba.

– Jó, megveszem.

Otthon átnyújtottam anyámnak a csokrot. Anyu szeme könnyezett, és a mosolya tündérien kedves volt. Nagyon szeretem, mert ő a világ legjobb anyukája.

Szőnyi Blanka, 2. osztály

Jovan Mikić iskola, Szabadka

Édesanyám

Az én anyukámat Angélának hívják. Középmagas, szőke, a szeme színe zöld. Anyu az iskolában dolgozik mint tanítónő. Otthon főz és takarít. Gyakran elmegyünk a játszótérre játszani vele. Szeretem, mert szeret engem.

Bicskei Iván, 2. osztály

Kis Ferenc iskola, Oromhegyes

Az én édesanyám

Az én édesanyámat Teréznek hívják. Én őt anyának szólítom. A szeme színe zöld, a haja pedig szőkésbarna. Ő háziasszony. A piacon zöldségfélét árul, ezért korán kel. Szabad idejében segít nekem megcsinálni a házi feladatot. Azért szeretem édesanyámat, mert sokat játszunk együtt.

Magda Ákos, 2. osztály

Ž. Zrenjanin iskola, Székelykeve

Édesanyám

Az én anyukám neve Milinkov Mária, ő harmincéves. A szeme barna, mint az enyém, a haja pedig rövid és sötétbarna színű. Kedveli a piros színt, de a legtöbb ruhája fekete. Amikor megy valahová, szépen felöltözik és kifesti magát. Alacsony termetű, egy kicsit sovány. Az én anyukám mosolygós, és nagyon szeret bennünket. Ezt onnan tudom, mert mindig kapunk tőle valamit. Én azért szeretem őt, mert jószívű, mindig segít mindenben, és többször elnézi, amikor a nővérem és én rossz fát teszünk a tűzre.

Milinkov Jaszmina, 2. osztály

Petőfi Sándor iskola, Óbecse

25

Virágosat álmodtam

Édesanyám,
virágosat álmodtam,
napraforgó-
virág voltam álomban,

édesanyám,
te meg fényes nap voltál,
napkeltétől
napnyugtáig ragyogtál.

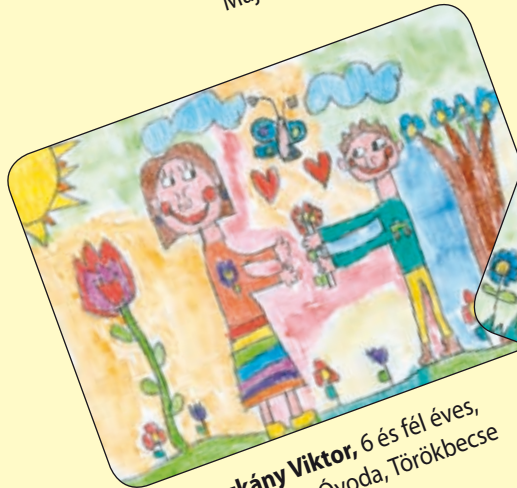
Ágh István

Khader Lucas, 6 és fél éves,
Majszai Úti óvoda, Szabadka

Nagy Anna, 2. osztály,
Sonja Marinković iskola, Nagybecskerek

Bleszkány Viktor, 6 és fél éves,
Pava Sudarski Óvoda, Törökbecse

Takarics Erika, 5 és fél éves,
Pava Sudarski Óvoda, Törökbecse

Állatvilág

A hétpettyes katicabogár

Sokféle katicabogár létezik, de a legismertebb mégis ő, a hétpettyes. Biztos te is fogtál már a kezében. Hat lába van, a piros fedőszárnyai alatt elhelyezkedő hártós szárnyakat használja repülésre. Az emberek nagyon szeretik, több dal is szól róla. Gondoltad volna, hogy ő egy félelmetes fenevad is egyben? A katicabogár fő tápláléka ugyanis levéltetvekből és pajzstetvekből áll. Egy kifejlett példány naponta akár 50 levéltetvet is elfogyaszt. Épp ezért nagyon fontos, hogy óvjuk őket!

A nőstény katicabogár tavasszal a levelek fonákjára teszi petéit. Ezekből a petékből kelnek ki a lárvák. Egy idő után a lárva bebábozódik, és néhány nap múlva a katica kibújik a bábéből. Ilyenkor a szí-

ne még halványsárgás és pöttyös rajta, de ahogy szárad és keményedik, úgy kezdi elnyerni végső miniatúráját és színét.

Ha megtámadják, okosan védekezik: halottnak tettet magát, és a hátára fordul. Közben kellemetlen szagú sárga nedvet bocsát ki magából, ezzel is riasztva a támadóját.

Télen a katicák védett helyet keresnek maguknak. Ilyen búvóhely lehet egy fakéregben vagy falban lévő rés, ahol szorosan egymáshoz bújva téli álmot alszanak. Vigyázatok rájuk!

Katica-dal

Domború hátam,
Pöttyös a szárnyam.
Baktat a fűben
Hat picic lábam.
Mászom a dombra
Szárnyamat bontva.
Ringat a szellő,
Ez csak a dolga.

Szállok az égen,
Nap süt a réten.
Hét kicsi pöttyöm
Csillan a fényben.
Ámde megállok,
Rád ha találok.
Nyújtsd fel az ujjad,
Arra leszálllok.

Gryllus Vilmos

Egészítsd ki!

Á	L	I	Y	T	Z	E
K	M	L	Ú	A	Ú	N
A	A	Ó	K	S	R	E

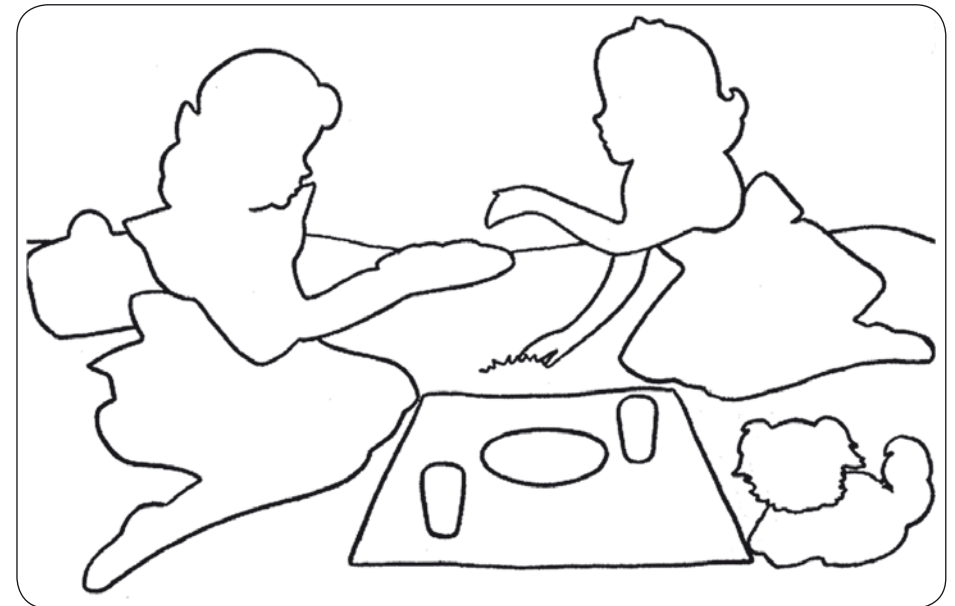

Á	D	Á	S	A	B	Y
L	Ö	C	A	J	Ö	Á
Ó	N	S	P	T	L	R

A szavakból, melyeket fentről lefelé kell olvasni, hiányzik az első betű.
Ha ezeket kitalálod, az első rejtvény felső sorában egy növény,
a második rejtvény felső sorában egy állat nevét kapod meg.

Fejezd be a képet!

A fenti kép alapján fejezd be az alsó rajtot a két majálisozó kislánnyról!

Vackor óvodába

indul, én is..

Kifejeznem magam,
képviselnem magam
magyarul a legkönnyebb.
Az anyanyelvi oktatás
önbizalmat ad!

Irassa gyermekét
magyar óvodai csoportba!

Magyar Nemzeti Tanács
24000 Szabadka, Ago Mamuzić u. 11/II.
Tel.: 024/524-534 e-mail: office@mnt.org.rs
www.mnt.org.rs

Őszi iskolába indulok.

Már nagy vagyok.

A tudásszerzés
anyanyelven
a legkönnyebb.

A magyar oktatás tudást ad!

Irassa gyermekét
magyar osztályba!

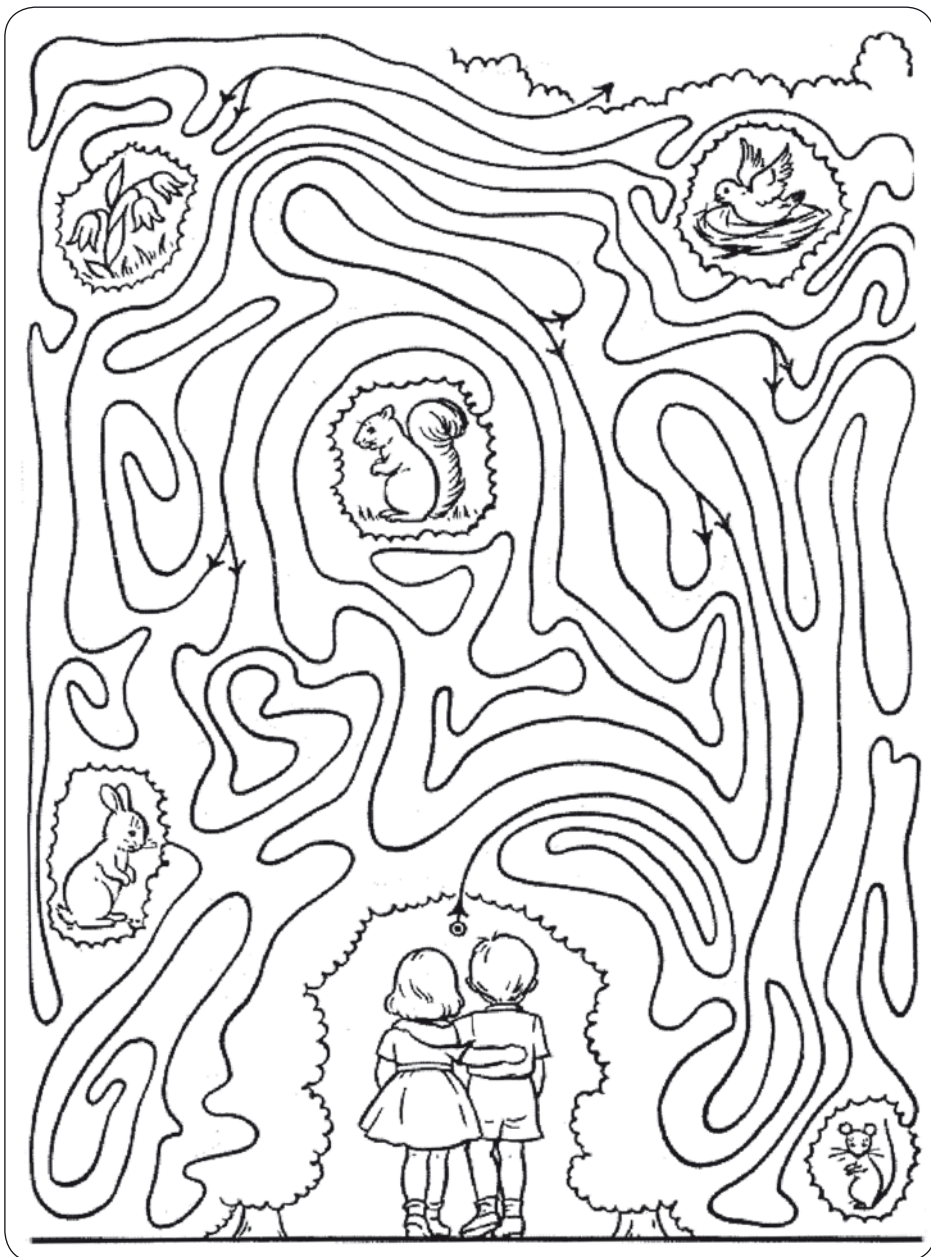

Magyar Nemzeti Tanács
24000 Szabadka, Ago Mamuzić u. 11/II. Tel.: 024/524-534
e-mail: office@mnt.org.rs www.mnt.org.rs

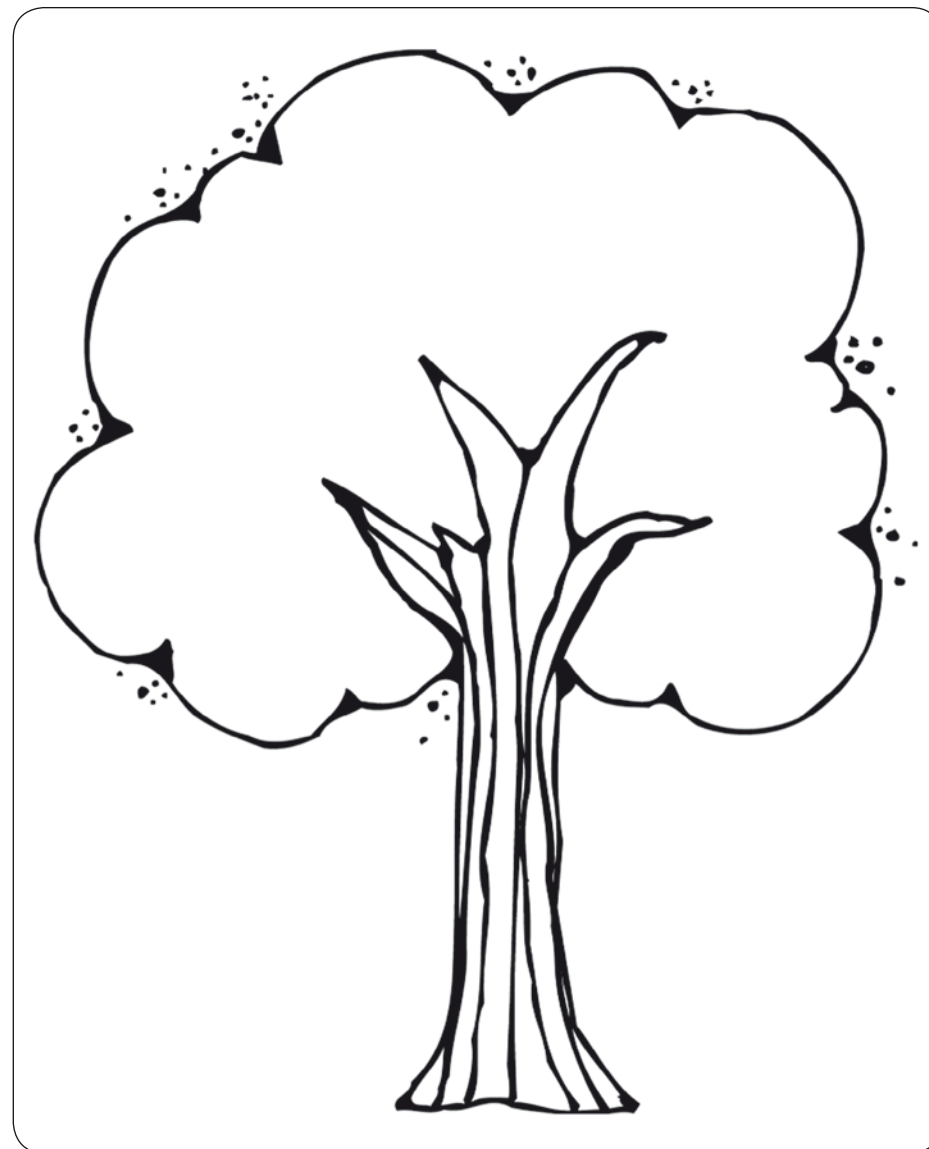
Útvesztő

Segíts a gyerekeknek megtalálni az erdőből kivezető utat!

Rajzkiegészítő

A következő feladathoz szükséged lesz két dobókockára. Guríts mindkét kockával, és add össze az eredményt. Egészítsd ki a fát a kapott szám szerint:
2 – hinta, 3 – lepke, 4 – napocska, 5 – virág, 6 – fű, 7 – katicabogár, 8 – madárfészek, 9 – alma, 10 – felhő, 11 – talicska, 12 – méhecske

Édesanyám

Márkus Adrianna
2. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Kenyeres Imre
2. osztály, Október 10. iskola, Horgos

Beszédes Evelin
1. osztály, Kis Ferenc iskola, Oromhegyes

Balázs Kolos
1. osztály, Kis Ferenc iskola, Oromhegyes

Varga Nikoletta
2. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Nagy Edina
3. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Szárnybontogató

Az én anyukám

Az én anyukámat Göncöl Melindának hívják. 1972. július 1-jén született, 42 éves.

A Grafoprodukt nyomdában dolgozik, könyvelő. Közepes testalkatú, barna hajú, de szőkére van festve, a szeme pedig barna. Én nagyon szeretek vele sétálni. Az ő kedvenc színe a szürke. Anyukám finomakat szokott főzni, de a legfinomabbakat vasárnap. Van saját kompija és kettő telefonja. Amikor segítségre szorulok, ő mindig segít. Anyukám nem szokott divatosan öltözni, egyszerű ruhában szokott lenni, szereti a nadrágot és a sportos ruhákat. Most megígérte, hogy hétvégén felmegyünk a városháza tornyába, a kilátóba.

Én szeretem az anyukámat és nem szeretném soha elhagyni.

Göncöl Andor, 3. osztály
J. J. Zmaj iskola, Szabadka

Édesanyám

Anyut Rózsa Klárának hívják. A termete közepes. Haja színe vörös, a szeme színe zöld. Háziasszony. Otthon főz, mos, takarít. Szoktunk vele kártyázni és mindig olvas mesét. Anyut azért szeretem, mert jószívű.

Rózsa Kornélia, 2. osztály
Kis Ferenc iskola, Oromhegyes

Édesanyám

Az anyukám neve Krisztina. Alacsony a termete. Kissé kövér. Haja barna, szeme zöld. Anyu háziasszony. Otthon főz, mos. Együtt biciklizünk és labdázunk. Azért szeretem, mert őszinte és nagyon szeret.

Takács Réka, 2. osztály
Kis Ferenc iskola, Oromhegyes

Édesanyám

Az én anyukámat Ördög Irénnek hívják. Negyvenhat éves. Középmagas termetű. Szép, sovány az alkata. A szeme színe zöld. A haja rövid és barna. Az én anyukám sokat mosolyog. Mindig segítőkész, barátságos, kedves és néha egy kicsit szigorú. Otthon mosogat, mos, főz, takarít. Szabadidejében keresztretvényt fejt. Kedveli a delfineket és a macskákat. Nagyon szeretem, mert törődik velem.

Ördög Noémi, 2. osztály
Petőfi Sándor iskola, Óbecse

Az én édesanyám

Az én édesanyámat Mónikának hívják. Anyának szólítom. Közepes a termete, barna a haja meg a szeme. Anyukám fodrásznő. Társasjátékokat játszunk együtt. Azért szeretem édesanyámat, mert sokat foglalkozik velem.

Székely Eleonóra, 2. osztály
Ž. Zrenjanin iskola, Székelykeve

Anya

Az én édesanyám neve Csizmár Boglárka. 30 éves lett ebben az évben. A lánykori neve Vranya Boglárka. A haja fekete, a szeme barna. Középmagas termetű. Nagyon kedves, mosolygós és segítőkész. A foglalkozása nővér. Úgy mutatja ki a szeretetét, hogy mindig megkérdezi, hogy mi volt az iskolában. Ha választhatnék anyukát, akkor is őt választanám!

Csizmár Yvett, 2. osztály
Kis Ferenc iskola, Bácsgyulafalva

Húsvét volt

Baksa Boglárka
1. osztály, Samu Mihály
iskola, Péterréve

Vastag Annamária
3. osztály, Csokonai
Vitéz Mihály iskola,
Felsőhegy

Lábadai Dániel
2. osztály, Cseh Károly iskola, Ada

Hecskó Antónia
1. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Nagy Dorka
3. osztály, Kis Ferenc iskola, Orom

Lackó Rebeka
3. osztály, Kis Ferenc iskola, Orom